

РЕШЕНИЕ

№ 20589

гр. София, 20.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7096** по описа за **2024** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник на Гранично полицейско управление – С., към Регионална дирекция "Гранична полиция" - Аерогари, чрез процесуалния си представител юрк. К., срещу решение № 2749/11.06.2024 г., постановено по НАХД № 1491 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 303 от 18.07.2023 г., издадено от ЗА началник на ГПУ-С. към РДГП – Аерогари – ГДГП към Министерство на вътрешните работи, с което на R. M., [дата на раждане], жив. в Н., на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) е наложено административно наказание – "глоба", в размер на 2000 лева, за извършено нарушение на чл. 34 ЗЧРБ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Като неправилни се определят изводите на съда, че в хода на административно наказателното производство са били допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Посочват се аргументи за това, че субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не е относимо основанието чл. 84 ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на наказателните постановления пред съда. В тази връзка, се приема, че неприложима е и нормата на чл. 55, ал. 4 НПК, с която в българското законодателство е възприета Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 г., относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство, тъй като директивата не се прилагала в случаите, когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред съд.

В съдебно заседание касаторът ЗА Началник на Гранично полицейско управление – С., към Регионална дирекция "Гранична полиция" – Аерогари, чрез юрк. К. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Разноски не са претендирани.

Ответникът по касация, М. Р. (Р. М.), чрез адв.Б., в писмен отговор оспорва касационната жалба като по същество претендира законосъобразност на постановеното оспорено съдебно решение. Постъпила е допълнителна молба чрез процесуален представител, адв.Б., с изразено становище за даване ход по същество. Претендира разноски съгласно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М. счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба. Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 09.06.2023 г., около 15:00 ч., на ГКПП - Аерогара С., при осъществяване на гранична проверка на М. Р. (Р. М.), гражданка на Н., притежаваща паспорт № 12000187, издаден на 01.12.2020 г., при явяване за полет FZ1758 за Д., се установило, че лицето притежава разрешение за продължително пребиваване №[ЕИК] в РБ, валидно до 22.10.2022 г., поради което към момента на напускане на страната е превишила разрешения й престой с 230 (двеста и тридесет) дни. Поради това свид. Г., в присъствието на свидетеля Ф. съставил срещу М. Р. АУАН № 289/09.06.2023 г. за нарушение по чл. 34 ЗЧРБ. Същият е връчен при отказ на М. Р., като в хода на проверката и при съставянето на АУАН не й е осигурен преводач, а АУАН й е разяснен на английски език от С. И., удостоверено с подписа й. На М. Р. (Р. М.) не е връчен препис от АУАН на разбираем за нея език.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП № 303 от 18.07.2023 г., издадено

от ЗА началник на ГПУ-С. към РДГП – Аерогари – ГДГП към Министерство на вътрешните работи, с което на R. M., [дата на раждане], жив. в Н., на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) е наложено административно наказание – "глоба", в размер на 2000 лева, за извършено нарушение на чл. 34 ЗЧРБ. На М. Р. (R. M.) не е връчен препис от НП на разбираем за нея език.

За да отмени обжалваното НП, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на санкционираното лице и обуславящи отмяната на НП. На първо място, е посочил, че при липсата на осигурен преводач в хода на административно наказателното производство и непредоставянето на преписи от АУАН и НП на разбираем за санкционираното лице език, е било нарушено правото на участие и защита в това производство на М. Р. (R. M.), която се явява чуждестранен гражданин и не владее български език.

Изводите на първоинстанционния съд се споделят и от настоящия състав. Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл. 21 НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл. 15 НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от български на чужд език в административно наказателното производство произтича и от задължението на актосъставителя по чл. 43, ал. 1 ЗАНН да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт към момента на предявяването му. Касае се за процесуално задължение, поради което не следва да се счита, че ползването на преводач е предпоставено единствено и само от проявена от самия нарушител инициатива. Невъзможността нарушителят да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език към момента на съставянето му е довела до ограничаване на правото му да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административно наказателния процес – тази пред административно наказващия орган.

Освен по отношение съставянето и предявяването на АУАН, задължението за осигуряване на преводач е относимо и за производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, тъй като именно с НП се повдигат и предявяват административно наказателните обвинения. Пренебрегването на това изискване представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита.

Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да не бъде спазено изискването на закона. С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, административно наказващият орган е този, който следва да докаже, че е налице изричен отказ за назначаване на преводач в хода на административно наказателното производство, за какъвто няма данни да е налице по делото.

Липсата на преводач, който да разясни смисъла на административното обвинение на нарушителя и правата му на защита по предвидените в ЗАНН процесуални възможности са довели до абсолютно процесуално нарушение, което не може да бъде санирано нито в административно наказателното производство, най малко и във въззивното съдебно производство.

Съдът напълно споделя и изводите на СРС за нарушение на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно датата на извършването на нарушението, както и наличието на несъответствие между словесното описание и правната квалификация на твърдяното нарушение, намира за ненужно да ги преповтаря и препраща към тях.

Решението на СРС, като валидно, допустимо и правилно, не страда от пороците, предявени с касационната жалба и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и направеното искане от ответника по касационната жалба, в полза на последната следва да се присъдят направените от нея разноси по настоящото дело, състоящи се в заплатено адвокатско възнаграждение 400 лв., заплатени по договор от 04.09.2024 г. (л. 23).

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2749/11.06.2024 г., постановено по НАХД № 1491 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 19 – ти състав.

ОСЪЖДА Главна дирекция "Гранична полиция" да заплати на М. Р., [дата на раждане], гражданка на Н., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, адв. Б. разноси по настоящото дело в размер на 400 лв. (четирисотин лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: